

הסיפור
שליסיפור מעורך השראה
לשולחן השבתלזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן"הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד"

הרב חיים יהודה קרינסקי

בוקר בהיר אחד בשנת תשי"ב (1952), בשעה שישבתי ולמדתי בישיבת חב"ד ב-770, הגיע בריצה אחד ממזכיריו של הרבי ושאל אם למישהו יש רישיון נהיגה. אמרתי שיש לי. כשמלאו לי שש עשרה שנה, הוצאתי רישיון נהיגה כשביקרתי בביתי בבוסטון במהלך חופשת הקיץ, על פי המלצת המשפחה. "טוב מאוד", אמר המזכיר, "הרבי מעוניין לנסוע ל'אוהל' [ציון מקום קבורתו של חמיו, אדמו"ר הרי"צ], והוא זקוק למישהו שיסיע אותו לשם. האם תוכל לקחת אותו?"

כך יצא שהסעתי לראשונה את הרבי לאוהל, ומאז זכיתי עוד מאות פעמים להסיע את הרבי לשם במהלך ארבעים השנה שבהם עבדתי במזכירות הרבי. פעמים רבות היה הרבי משוחח עמי במהלך אותן הנסיעות על ענייני המזכירות ועל נושאים אחרים שעמדו על הפרק.

נדלג קדימה ליום שלישי, י"ג באייר תש"נ (1990), חמישה ימים בלבד לפני תהלוכת ל"ג בעומר הגדולה שתוכננה להתקיים ביום ראשון שלאחר מכן במרכז חב"ד העולמי, במעמד הרבי. בדרכנו חזור מהאוהל לפנות ערב, שאל אותי הרבי אם יהיה זה אפשרי להטביע מטבע כסף מיוחד - דומה בגודלו למטבע דולר הכסף - שאותו הוא יוכל לחלק לילדים במהלך התהלוכה.

באותה שנה היה צפי למשתתפים רבים, שכן, כאשר ל"ג בעומר חל ביום ראשון בשבוע, היו מגיעים הרבה יותר ילדים, במיוחד ילדים רבים שלמדו בבתי ספר ממשלתיים באזור ניו יורק רבתי, שבהם לא התקיימו לימודים בימי ראשון.

במענה לשאלת הרבי, השבתי שאין לי שום ידע בנוגע לתהליך הנפקת מטבע, שכן מעולם לא עסקתי בכך. אולם, הבטחתי שמיד עם שובנו אברר את הנושא.

באותו יום, מיד אחרי תפילת ערבית, הסעתי את הרבי הביתה, והתיישבתי עם בני הלל דוד, ועם חתני יוסף ברוך פרידמן לערוך בירורים. מאחר שהייתה זו שעת לילה

בארה"ב, רוב המקומות כבר היו סגורים, ולכן התקשרנו למְטְבְּעוֹת ברחבי העולם. התברר לנו שהטבעת מטבע הוא תהליך מורכב, שבדרך כלל אורך זמן רב. אף שלא היה מדובר במשימה קלה, הצלחנו לאתר שתי מְטְבְּעוֹת שהיו מוכנים לנסות להטביע עבורנו את המטבע תוך כמה ימים.

ביום רביעי בבוקר, כתבתי לרבי פתק:

בקשר לעשיית מטבעות של כסף ל"ג בעומר, לאחר חקירה ודרישה היום התברר שלמרות שנדרש לכך כחודשיים, נמצאו שני בתי חרושת לעשיית מטבעות - אחד במילאנו בבעלות יהודי ממקורבי חב"ד שמוכן להשתדל לעשותם במשך כיומיים, וישלחם לכאן באווירון ביום ראשון; והשני בסמיכות לנוי יורק, אבל מסופק אם יכול להספיק להכנים עד ל"ג בעומר.

לפתק זה צירפתי סקיצה של העיצוב המוצע למטבע - תמונה של מרכז חב"ד העולמי, בניין מס' 770 איסטון

«

לציון שבועים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות
רעיונות אישים

פארקוויי, מהצד האחד, ובצדו השני תמונה של מדורת ל"ג בעומר.

הרבי שלל את ההצעה של המפעל ממילאנו, שכן המטבעות היו מגיעים רק אחרי התחלת התהלוכה. הוא הודה לי על מאמציי, והוסיף "...ואשמתי שלא עוררתי על דבר זה בזמן המתאים".

ברגע שראינו את המילים הללו, "אשמתי...", חשנו מאוד שלא בנוח. היה לנו ברור שלא נוכל להשלים עם מצב זה. היינו חייבים למצוא דרך כל שהיא שהמטבעות יהיו מוכנים ל"ג בעומר.

בינתיים כבר הגיע אחר הצהריים של יום רביעי, ושלושתנו התיישבנו, נשאנו תפילה והמשכנו לבצע שיחות טלפון רבות. צללנו לנבכי מלאכת הטבעת המטבעות, ולמדנו מה הם השלבים הנדרשים - החל מהכנת שרטוט סופי של העיצוב שיופיע על שני צדי המטבע; המשך בגילוף תבניות גבס, וכלה ביציקת מַבְלָט מתכתי שישמש להטבעת העיצוב המבוקש על דיסקיות מתכת חלקות.

עד מהרה, בעזרת המדפיס הוותיק שלנו, שעיה גזבורג, איתרנו מקום

במנהטן תחתית שמייצר את תבניות הגבס, מקום אחר שמייצר את מבלטי המתכת, וכן מצאנו בחור מקונטיקט שאמר שיוכל להטביע עבורנו את המטבעות ברגע שהמבלט יהיה מוכן.

זירזנו את מעצב הבית שלנו, אברהם וועג, שישלים את העיצוב הגרפי הסופי של שני צדי המטבע. כבר למחרת בבוקר, ביום חמישי, מיהרנו להעביר את העיצוב למקום שמכין את התבניות, ואחר כך בצהריים שלחנו את התבניות למפעל שמייצר את המבלט. ביום שישי בבוקר הודיע לנו המטביע מקונטיקט: "נספק לכם אחד עשר אלף מטבעות ביום ראשון בבוקר, סגור".

הבהרתי לו, "תוודא שלא יעבדו במהלך השבת", והוא התחייב לכך.

ביום שישי הודעתי לרבי שהמטבעות יהיו מוכנים בזמן, ויגיעו ביום ראשון כמה שעות לפני תחילת התהלוכה. הרבי הגיב בקורת רוח ניכרת, והוסיף ברכה מאוד מיוחדת: "ותנוח דעתו בענייניו, כמו שעשה בנוגע לי בהנ"ל".

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו חובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

הייתה זו ברכה יוצאת מגדר הרגיל. לשון דומה לזו מצויה בתלמוד, אבל היה זה מאוד חריג שהרבי יתבטא כך.

בפועל, האירוע היה מוצלח ביותר. אלפי ילדים השתתפו בתהלוכה. בנוסף לילדים מאזור ניו יורק והמדינות הסמוכות, הגיעו גם ילדים רבים ממקומות מרוחקים כמו פלורידה וקליפורניה, ואפילו קבוצה גדולה של אורחים הגיעה מישראל. אחרי שהתהלוכה סיימה לעבור על פני הרבי, הזמין המנחה, הרב יעקב יהודה הכט, את כל המורים והמדריכים לגשת אל הבימה שעליה עמד הרבי, שם חילק להם הרבי חבילות של אותם מטבעות מיוחדים כדי לחלקם לילדים שהשתתפו באירוע.

אחרי שסיים לחלק את חבילות המטבעות, החל הרבי לשיר ולעודד את הקהל שהצטרף לניגון החב"די הידוע על מילות הפסוק מפרק קל"ג בתהלים, שהתנוססו על חזית המטבע: "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד".

במשך כמעט ארבעים שנה, שימש הרב חיים יהודה קרינסקי מזכירו של הרבי. הוא ממשיך לכהן כיו"ר המרכז לענייני חינוך ומחנה ישראל, וכמזכיר אגודת חסידי חב"ד העולמית. הוא רואיין שש פעמים בין השנים תשס"ט ותשע"ח (2009-2018).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

« תשי"א (1951) — מכתב לחסיד שלא היה בקו הבריאות והתאשפז, כותב הרבי כי בתור מי שזכה להתחנך בליובאוויטש במחיצת האור של אדמו"ר הרש"ב ואדמו"ר הריי"צ, ראוי שיקבל על עצמו מיד עם שחרורו מ'בית הרפואה' להתחיל למסור שיעור חסידות מידי שבת ולפחות פעם נוספת באחד מימי השבוע, מבלי להתחשב במספר המשתתפים ובמידת ההבנה שהם מגלים לכאורה. הרבי מזכיר את הסגולה הנפלאה שבתורת החסידות, שאותה קולטת נשמת השומע, לזכך את אוויר העולם, ומוסיף שזה בוודאי ישמש כצינור לתוספת חיות ולהטבת בריאותו בגשמיות. ¹ ט"ז באייר

1 אגרות קודש, כרך ד, עמוד רעח

מוזכר ומופיע באה"ק ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי שליחות ט"ל 1777-03-373

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org